

همانطور که در بخش های قبل بیان کردیم؛ یک متغیر مکانی از حافظه است که یک مقدار می تواند در آن ذخیره شود. هر متغیر پیش از آنکه در یک برنامه استفاده گردد ابتدا باید اعلان گردد. اعلان یک متغیر بدین معنی است که نوع آن متغیر را مشخص شود.

نوع داده	توضیح	اندازه (بیت)	دامنه
char	کاراکتر	۸	-۱۲۸ تا ۱۲۷
int	عدد صحیح	۱۶	۳۲۷۶۷ تا 32768
float	عدد اعشاری	۳۲	3.4e+38 تا 3.4e-38
double	عدد اعشاری با دقت مضاعف	۶۴	1.7e308 تا 1.7e-308

تعریف متغیر

برای تعریف متغیرها به شکل زیر عمل می کنیم:

`<type> <variable-list> ;`

که `type` یکی از نوع داده های گفته شده و `variable-list` لیستی از متغیرها است که با کاما از یکدیگر جدا شده اند. بعنوان مثال :

```
int number;  
float average;  
double a, b, c ;
```

علاوه براین می توان در هنگام تعریف متغیر به آن مقدار اولیه نیز داد. مثال :

```
int d = 0 ;
```

عملگر، نمادی است که به کامپایلر می گوید تا عملیات محاسباتی یا منطقی خاصی را بر روی یک یا چند عملوند، انجام دهد. به عملگرهایی که فقط یک عملوند دارند، عملگر یکانی می گوییم و همواره عملگر در سمت چپ عملوند قرار می گیرد (مانند عدد - 125). اما عملگرهایی که بر روی دو عملوند اثر می کنند را عملگر دودویی نامیده و عملگر را بین دو عملوند قرار می دهیم (مانند $23+86$). هر ترکیب درستی از عملگرها و عملوندها را یک عبارت می نامیم.

عملگرها به چند دسته اصلی تقسیم می گردند که آنها را به ترتیب بررسی می کنیم.

عملگر محاسباتی

مثال	عمل جبری	نوع عمل	عملگر در C++	عمل در C++
-4	$-b$	یکانی	-	منفی کردن
$1+3$	$a + b$	دودویی	+	جمع
$1-3$	$a - b$	دودویی	-	تفریق
$1*3$	$a * b$	دودویی	*	ضرب
$1/3$	a / b	دودویی	/	تقسیم
$1\%3$	$a \% b$	دودویی	%	باقی مانده

عملگرهای فوق همه اعمال متداول ریاضی هستند که بر روی همه انواع داده های C عمل می کنند بجز عملگر % که فقط بر روی نوع داده های صحیح عمل می کند و بر روی داده های اعشاری تعریف نشده است. اما نکته مهمی که باید به آن اشاره کرد، نحوه کار عملگر تقسیم بر روی نوع داده های مختلف است. در صورتیکه هر دو عملوند صحیحی باشند، تقسیم بصورت صحیح بر صحیح انجام خواهد شد. اما اگر یکی یا هر دو عملوند اعشاری باشند، تقسیم بصورت اعشاری انجام خواهد پذیرفت.

$$c * (a + d)$$

$$(a / (w - x)) \quad \text{پرانتز تو در تو}$$

نکته بسار مهم دیگری که باید در هنگام کار با عبارات محاسباتی به آن توجه کرد، اولویت عملگرها است. یعنی در عبارتی که شامل چندین عملگر است، کدامیک در ابتدا اعمال خواهد گردید. در جدول زیر اولویت عملگرهای محاسباتی از بالا به پایین نشان داده ایم.

عملگر محاسباتی

عملگر در C++	عمل	توضیحات
-	عملگر یکانی	اولویت اول
()	پرانتز	اولویت دوم
اگر عبارت شامل پرانتزهای تو در تو باشد ابتدا داخلی ترین پرانتز محاسبه می شود		
*, /, %	ضرب، تقسیم و باقی مانده	اولویت سوم
اگر این ها باهم در یک عبارت محاسباتی قرار بگیرند از چپ به راست ارزیابی می شوند		
+, -	جمع و تفریق	اولویت آخر
اگر این ها باهم در یک عبارت محاسباتی قرار بگیرند از چپ به راست ارزیابی می شوند		

چنانچه اولویت دو عملگر یکسان باشد، این عملگرها از چپ به راست محاسبه خواهند شد. چنانچه بخواهیم یک عمل با اولویت پایین زودتر انجام شود، باید از پرانتز استفاده کنیم. در مورد پرانتزهای متداخل، ابتدا پرانتز داخلی محاسبه می شود؛ اما در مورد پرانتزهای هم سطح، ابتدا پرانتز سمت چپتر محاسبه می گردد.

$$a=5;$$

$$b = c + 2 * d;$$

این عملگر باعث می شود که عبارت سمت راست در عبارت سمت چپ قرار گیرد. توجه کنید که مقدار سمت چپ باید عبارتی باشد که بتوان به آن یک مقدار را نسبت داد (مانند یک متغیر) بنابراین یک ثابت نمی تواند در سمت چپ قرار گیرد. نکته دیگر اینکه اولویت عملگر = از عملگرهای ریاضی کمتر است و در نتیجه ابتدا آن عملیات انجام شده و در پایان حاصل در عبارت سمت

چپ ریخته می شود. لازم به ذکر است که در هنگام انتساب، در صورت لزوم نوع عبارت سمت راست به نوع عبارت سمت چپ تبدیل می شود. مثال:

```
int a;  
a = 2.5 * 5.0;
```

که در این صورت عدد ۱۲ در a ذخیره خواهد شد.

شرکت پذیری این عملگر از راست به چپ می باشد، بدین معنا که چنانچه چندین عملگر نسبت دهی داشته باشیم، این عملگرها از راست به چپ محاسبه می شوند. مثلاً پس از اجرای دستور زیر :

```
a = b = c = 10;
```

عملگر انتسابی

توضیحات	مثال	اولویت	نام	عملگر
ابتدا a را افزایش داده و سپس از آن در عبارت استفاده می کند.	$++a$	راست به چپ	پیش افزایش	$++$
ابتدا از مقدار فعلی a در عبارت موردنظر استفاده کن و سپس آن را افزایش بده	$a++$	چپ به راست	پس افزایش	$++$
ابتدا a را کاهش داده و سپس از آن در عبارت استفاده می کند.	$--a$	راست به چپ	پیش کاهش	$--$
ابتدا از مقدار فعلی a در عبارت موردنظر استفاده کن و سپس آن را کاهش بده	$a--$	چپ به راست	پس کاهش	$--$

```
#include<iostream>
using namespace std;

void main()
{
    int a=5;
    int b,c,d,e,g;
    b=a++;
    cout<<"a is: "<<a<<"\n";
    cout<<"b is: "<<b<<"\n\n";
    c=++a;
    cout<<"a is: "<<a<<"\n";
    cout<<"c is: "<<c<<"\n\n";
    d=a--;
    cout<<"a is: "<<a<<"\n";
    cout<<"d is: "<<d<<"\n\n";
    e=--a;
    cout<<"a is: "<<a<<"\n";
    cout<<"e is: "<<e<<"\n";
}
```

a is: 6

b is: 5

a is: 7

c is: 7

a is: 6

d is: 7

a is: 5

e is: 5

```
int a=12;
```

عملگر	مثال	توسعه یافته عملگر	مقدار متغیر پس از اعمال عملگر
-------	------	-------------------	-------------------------------

49

+=	a+=4	a = a + 4	a=16
-=	a-=5	a = a - 5	a=7
=	a=3	a = a * 3	a=36
/=	a/=4	a = a / 4	a=3
%=	a%=5	a = a %5	a=2

عملگر مقایسه ای

عملگر	مفهوم عملگر	مثال
$>$	بزرگتر ($>$)	$a > b$
$<$	کوچکتر ($<$)	$a < b$
$>=$	بزرگتر یا مساوی ($\geq$)	$a \geq b$
$<=$	کوچکتر یا مساوی ($\leq$)	$a \leq b$
$=$	مساوی ($=$)	$a == b$
$\neq$	نامساوی ($\neq$)	$a != b$

عملگر مقایسه ای

نکته مهمی که باید به آن دقت کرد عملگر مساوی ($=$) است، چرا که یک اشتباه بسیار متداول برنامه نویسان C استفاده اشتباه از عملگر انتساب ($=$) بجای عملگر تساوی ($==$) است که باعث ایجاد خطا در برنامه می شود.

عامل دیگری که باید در بکارگیری عملگرهای مقایسه ای دقت کرد این است که عملگر $=$ و $<=$ را نباید بصورت $>=$ و $<$ بکار برد زیرا یک خطای نحوی است.

اولویت این عملگرها از بالا به پایین بشرح زیر است:

۱- عملگرهای $<$ ، $>$ ، $<=$ و $>=$

۲- عملگرهای $==$ و $!=$

نحوه کار	مفهوم عملگر	عملگر
اگر هر دو عملوند درست باشند، درست و در غیر اینصورت نادرست باز می گرداند.	منطقی AND	&&
اگر هر دو عملوند نادرست باشند، نادرست و در غیر اینصورت درست باز می گرداند.	منطقی OR	
اگر عملوند درست باشد، نادرست و اگر نادرست باشد، درست برمی گرداند.	منطقی NOT	!

۳- عملگر ||

۲- عملگر &&

۱- عملگر !

گاهی لازم است که ابتدا یک شرط بررسی شده و سپس بر مبنای نتیجه (درست یا نادرست بودن آن) یکی از دو عبارت ممکن بازگردانده شود. گرچه معمولاً برای اینکار از دستور `if` (که در فصل بعدی بحث خواهد شد) استفاده می‌شود، اما یک عملگر ۳ تایی (با ۳ عملوند) نیز برای آن وجود دارد. شکل کلی این عملگر بصورت زیر است:

عبارت ۲: عبارت ۱ ؟ (شرط)

`a = (k < 10) ? 100 : 50;`

که این عبارت معادل دستور زیر است:

`if (k < 10) a = 100;`

`else a = 50;`

دریافت داده از کاربر و نمایش اطلاعات

```
// Comparing integers using if statements, relational operators
// and equality operators.
#include <iostream> // allows program to perform input and output

using namespace std;

// function main begins program execution
int main()
{
    int number1; // first integer to compare
    int number2; // second integer to compare

    cout << "Enter two integers to compare: "; // prompt user for data
    cin >> number1 >> number2; // read two integers from user

    if ( number1 == number2 )
        cout << number1 << " == " << number2 << "\n";

    if ( number1 != number2 )
        cout << number1 << " != " << number2 << "\n";
```

دریافت داده از کاربر و نمایش اطلاعات

```
if( number1 < number2 )  
    cout << number1 << " < " << number2 << "\n";
```

```
if( number1 > number2 )  
    cout << number1 << " > " << number2 << "\n";
```

```
if( number1 <= number2 )  
    cout << number1 << " <= " << number2 << "\n";
```

```
if( number1 >= number2 )  
    cout << number1 << " >= " << number2 << "\n";
```

```
} // end function main
```

```
Enter two integers to compare: 3 7  
3 != 7  
3 < 7  
3 <= 7
```

```
Enter two integers to compare: 22 12  
22 != 12  
22 > 12  
22 >= 12
```

```
Enter two integers to compare: 7 7  
7 == 7  
7 <= 7  
7 >= 7
```

این عملگر برای به زنجیر در آوردن چندین عملیات مختلف استفاده میشود. بدین شکل که ارزش لیستی از عبارتها که بوسیله کاما از هم جدا میشوند برای آن عبارتی منظور میشود که در سمت راست بقیه قرار دارد. دستور زیر نحوه استفاده از این عملگر را نشان میدهد:

```
value=(count,99,3,100);
```

این عملگر طول یک متغیر یا یک نوع داده را مشخص میکند:

sizeof متغیر ;

sizeof(نوع داده) ;

عملگرهای بیتی انتقال، عبارتند از عملگر بیتی انتقال به چپ و عملگر انتقال بیتی به راست که آنها را به شکل زیر نشان میدهند:

نماد در C++

کاربرد

<< عملگر بیتی انتقال به چپ

>> عملگر انتقال بیتی به راست

باعث انتقال بیت‌های عملوند متغیر

عملگرهای بیتی انتقال به چپ <<

چپ به اندازه تعداد بیت‌های تعیین شده بوسیله مقدار طرف راست عملگر به سمت چپ مشود. در اینصورت بیت‌های سمت چپ از دست رفته و بیت‌های خالی شده سمت راست با صفر پر میگردند.

$X = 0x7ca4;$

$X = 0111,1100,1010,0100$

$Y = x \ll 4;$

$Y = 1100,1010,0100,0000$

در نتیجه خواهیم داشت:

$Y = 0xca40;$

عملگر بیتی انتقال

عملگرهای بیتی انتقال به راست >> باعث انتقال بیت‌های عملوند متغیر راست به اندازه تعداد بیت‌های تعیین شده بوسیله مقدار طرف راست عملگر به سمت راست میشود. در اینصورت بیت‌های سمت راست از دست رفته و بیت‌های خالی شده سمت چپ با صفر پر میگردند.

علاوه بر چند عملگر بالا میتوان از عملگرهای نیز برای عملیات بیتی استفاده نمود:

عمل	نماد در C++
نقیض بیتی	!
یای بیتی	
و بیتی	&
یای انحصاری بیتی	^

عملگر بیت انتقال

مثال: اگر $a=10$ و $b=15$ باشد مقدار $c=a\&b$ به صورت زیر محاسبه میشود:

	بایت پر ارزش								بایت کم ارزش							
	15	14	13	12	11	10	9	8	7	6	5	4	3	2	1	0
a	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1	0	1	0
b	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1	1	1	1
c	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1	0	1	0

در این صورت خروجی برابر با $c=10$ خواهد بود.

عملگر توصیف کننده نوع داده

با استفاده از یک توصیف کننده نوع داده میتوان انواع داده را ایجاد نمود که با نیازهای خاص به طور دقیق انطباق داشته باشد.
توصیف کننده های نوع داده عبارتند از:

signed

unsigned

long

short

توصیف کننده long بزرگی داده ها را تقریبا دو برابر میکند و توصیف کننده short طول داده را تقریبا نصف میکنند.
توصیف کننده unsigned را میتوان روی char و int اعمال نمود. این توصیف کننده را میتوان همراه long و short نیز مورد استفاده قرار داد. این توصیف کننده برای ایجاد یک عدد صحیح بدون علامت استفاده میشود. اعداد صحیح بدون علامت از تمامی بیت های جهت نگهداری مقادیر استفاده میکنند و همیشه عددی مثبت خواهند بود.

عملگر توصیف کننده نوع داده

```
#include<iostream.h>
```

```
#include<iomanip.h>
```

```
#include<conio.h>
```

```
main(){
```

```
    cout << "sizeof(char) is " << sizeof(char) << " bytes " << endl;
```

```
    cout << "sizeof(short) is " << sizeof(short) << " bytes " << endl;
```

```
    cout << "sizeof(int) is " << sizeof(int) << " bytes " << endl;
```

```
    cout << "sizeof(long) is " << sizeof(long) << " bytes " << endl;
```

```
    cout << "sizeof(long long) is " << sizeof(long long) << " bytes " << endl;
```

```
    cout << "sizeof(float) is " << sizeof(float) << " bytes " << endl;
```

```
    cout << "sizeof(double) is " << sizeof(double) << " bytes " << endl;
```

```
    cout << "sizeof(long double) is " << sizeof(long double) << " bytes " << endl;
```

```
    cout << "sizeof(bool) is " << sizeof(bool) << " bytes " << endl;
```

```
}
```

sizeof(char) is 1 bytes

sizeof(short) is 2 bytes

sizeof(int) is 4 bytes

sizeof(long) is 4 bytes

sizeof(long long) is 8 bytes

sizeof(float) is 4 bytes

sizeof(double) is 8 bytes

sizeof(long double) is 12 bytes

sizeof(bool) is 1 bytes

عملگر توصیف کننده نوع داده

نوع داده	اندازه (بایت)	مینیمم	ماکزیمم
int	4 (2)	-147483648	2147483647
unsigned int	4 (2)	0	4294967295
char	1	-128	127
unsigned char	1	0	255
short (or short int)	2	-32768	32767
unsigned short	2	0	65535
long (or long int)	4 (8)	-2147483648	2147483647
unsigned long	4 (8)	0	مانند بالا
long long (or long long int)	8	-2^{63}	$2^{63}-1$
unsigned long long	8	0	$2^{64}-1$
float	4	3.4e38	3.4e-38
double	8	1.7e308	1.7e-308
long double	12		
bool	1	false (0)	true (1 or non-zero)
wchar_t	2 (4)		

قالب بندی نوع داده

نوع داده را میتوان به طور موقت تغییر داد. شکل کلی این عمل به صورت زیر خواهد بود.

؛ متغیر (نوع داده)

مثال:

```
float f;
```

```
f=100.2;
```

```
cout<<(int) f; // چاپ 100
```

```
int i=10;
```

```
cout<<i/3<<'\\n';
```

```
cout<<(float) i/3<<'\\n';
```

قالب بندی خروجی

برای چاپ کمیت ها به شکل مورد نظر با استفاده از `cout` میتوان آنها را قالب بندی نمود. برای این کار از کمیت‌های به شکل زیر که در فایل سرآیند `iomanip` قرار دارند، میتوان استفاده نمود.

دستور

عملکرد

`setw(d)`

به اندازه `d` فضای خالی چاپ میشود

`Setprecision(d)`

تا دقت `d` رقم عدد را چاپ میکند

```
#include <iomanip.h>
main() {
    // Floating point numbers
    double pi = 3.14159265;
    cout << fixed << setprecision(4); //fixed format with 2 decimal
places
    cout << pi << endl;
    cout << "|" << setw(8) << pi << "|" << setw(10) << pi << "|" <<
endl;
    // setw() is not sticky, only apply to the next operation.
    cout << setfill('-');
    cout << "|" << setw(8) << pi << "|" << setw(10) << pi << "|" <<
endl;
    cout << scientific; // in scientific format with exponent
    cout << pi << endl;

    // booleans
    bool done = false;
    cout << done << endl; // print 0 (for false) or 1 (for true)
    cout << boolalpha; // print true or false
    cout << done << endl;
}
```

قالب بندی خروجی

در این صورت خروجی به شکل زیر خواهد بود:

```
3.1416  
| 3.1416| 3.1416|  
|--3.1416|---3.1416|  
3.1416e+000  
0  
false
```

یک بخش از قواعد تبدیل در C++ را ترفیع نوع (type casting) مینامند. در C++ هر جا یک char یا short در عبارتی به کاررفته باشد، مقدار آن در طی ارزیابی آن عبارت به طور اتوماتیک به int ارتقا داده میشود.

باید توجه نمود که ترفیع نوع فقط در طی ارزیابی آن عبارت موثر میباشد و آن متغیر از نظر فیزیکی بزرگتر نمیشود. در اصل کامپایلر از کپی موقتی از مقدار آن متغیر استفاده خواهد نمود. پس از آنکه ترفیع نوع های اتوماتیک اعمال گردید کامپایلر همه عملوندها را به نوع بزرگترین عملوند تبدیل میکند.

اگر در یک دستور انتساب که نوع داده سمت راست آن با نوع داده سمت چپ آن تفاوت داشته باشد، نوع داده سمت راست به نوع داده سمت چپ تبدیل میگردد. وقتی نوع داده سمت چپ بزرگتر از نوع داده سمت راست باشد این فرایند مشکلی ایجاد نمی کند. اما وقتی نوع داده سمت چپ از نوع داده سمت راست کوچکتر باشد ممکن است مقداری از داده ها گم شود.

مثال: در عمل تبدیل نوع داده از یک مقدار اعشاری به یک مقدار صحیح، جز اعشاری عدد از بین میرود:

```
#include <iostream>
#include <iomanip>
```

```
main() {
    int i;
    double d;

    i = 3;
    d = i;      // انتساب یک متغیر صحیح به یک متغیر اعشاری
    cout << "d = " << d << endl;  // خروجی 3.0

    d = 5.5;
    i = d;      // انتساب یک متغیر اعشاری به یک متغیر صحیح
    cout << "i = " << i << endl;  // خروجی 5

    i = 6.6;    // انتساب یک مقدار اعشاری به یک متغیر صحیح
    cout << "i = " << i << endl;  // خروجی 6

}
```

مثال: خروجی قطعه کد زیر برابر ۲۴- می باشد:

```
#include <iostream.h>
```

```
main(){
```

```
char ch;
```

```
int i; i=1000;
```

```
ch=i;
```

```
i=ch;
```

```
cout<<i;}
```

به طور پیش فرض ، کامپایلر یک عدد ثابت عددی را در کوچکترین نوع داده ای که میتواند آن داده را جای دهد ، نگه میدارد. بنابراین اگر فرض کنیم که اعداد صحیح ۱۶ بیتی هستند ، به طور پیش فرض ۱۰ یک `int` است اما ۴۶۰۰۰ یک

`Unsigned` و `100001` یک `long` است. گرچه مقدار ۱۰ را در یک `char` هم میشود جای داد اما کامپایلر چنین کاری نمی کند چون این کار به معنای شکستن حدود نوع داده است.

تنها استثنا در قاعده کوچکترین نوع داده زمانی است که ثابت های مورد بحث اعشاری هستند ، که در این صورت از نوع `double` خواهند بود.

مثال: با توجه به توضیحات بالا خروجی قطعه کد زیر

```
cout<<"enter a number";
```

```
cin>>i;
```

```
if(i&32768) cout<<"N";
```

```
else cout<<"P" ;
```

اگر عدد i مثبت باشد P و اگر منفی باشد N خواهد بود.

در مواردی که فرض $C++$ در مورد یک ثابت عددی، همان چیزی نیست که شما میخواهید، میتوانید با بکار بردن یک پسوند نوع دقیق آن ثابت عددی را مشخص کنید.

برای نوع اعشاری، اگر پس از عدد مورد نظر خود یک 'F' قرار دهید با آن عدد به مثابه یک `float` رفتار میشود.

اگر پس از آن عدد یک `L` قرار دهید، آن عدد یک `long double` تلقی میشود. برای انواع صحیح پسوند 'U' به معنای `unsigned` و 'L' به معنای `long` است.

۱- با اجرای هریک از دستورهای زیر چه چیزی در خروجی چاپ می شود. فرض کنید $x=2$ و $y=3$ باشد و در صورتی که خروجی ندارد بنویسید "هیچ".

- A. `cout<<x;`
- B. `cout<<x+x;`
- C. `cout<<"x=";`
- D. `cout<<"x="<<x;`
- E. `z=x+y;`
- F. `// cout<<x;`

۲- کد زیر چه چیزی را در خروجی چاپ می کند.

```
cout<<"*\n**\n***\n****\n*****\n";
```

۳- در دستوره‌ای C++ زیر ترتیب ارزیابی عملگرها را مشخص کنید و مقدار X را پس از اجرای هر دستور نشان دهید:

- A. $x = 7 + 3 * 6 / 2 - 1;$
- B. $x = 7 \% 8 + 3 * 5 - 7 / 8;$
- C. $x = (3 * 9 * (3 + (9 * 3 / (3))));$

۴- خروجی را بیابید:

```
int a,b=5;
a=(b++)*(++b);
cout<<a<<b;
```

۵- خروجی را بیابید:

```
int a=6;
int b=2;
c=++a*( b++)+a-a++;
cout<<a<<b<<c;
```